

MAG HET IETS MEER ZIJN?

Een korte avondvullende komedie in één bedrijf

door

HUGO RENAERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAG HET IETS MEER ZIJN?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUGO RENAERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/024
ISBN 9789038517971

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

UNISONO/S.A.B.A.M.
Tweekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.unisono.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(7 dames – 5 heren)

JUUL, de beenhouwer, ong. 40 jaar

MARIA, zijn vrouw

ROSA, het nieuwe hulpje, jong

Klanten, leeftijd geen belang:

MIA

LIA

RIA

LOUIS

STEF

CHARLES

JULIENNE

DRE

GERMAINE

DECOR

Het interieur van een beenhouwerij. De zaal kijkt zoals de klanten kijken. De eigenaars en het personeel staan achter de toonbank. Die kan geschilderd zijn met alle vleeswaren uitgestald. Er staat ook een weegschaal (liefst een antieke). Bij de ingang een toestelletje om nummers te trekken. Aan de andere kant is er een uitgang naar de vrieskamer of voorraadkamer. Wie de mogelijkheid heeft kan van de achterzijde de etalage maken met het opschrift (in spiegelbeeld dus) Beenhouwerij Juul.

Het bewerken en inpakken van de waren gebeurt achter de toog en onzichtbaar voor het publiek.

(Als het doek op gaat is de winkel leeg. Men hoort achter de coulissen een (onverstaanbaar) gesprek. Dan komt Juul op en mompelt nog wat binnensmonds. Dan draait hij zich richting binnen en roept.)

JUUL: En doe niet te veel lever in die leverworst.

MARIA: *(van achter de coulissen)* Ik weet wel wat ik doe, Juul.

JUUL: En ik vraag me af waar ze blijft.

MARIA: Die nieuwe hulp?

JUUL: Binnen enkele minuten moet de winkel open. *(Hij kijkt rond. Gaat dan naar buiten kijken. Kijkt op zijn horloge.)* Waar blijft ze toch? *(Hij gaat weer naar buiten kijken. Weer op zijn horloge. Roept naar achter.)* En waar blijft die rollade?

MARIA: *(van achter de coulissen)* Ik heb maar twee poten aan m'n lijf!
(Rosa komt binnen.)

JUUL: Ha, eindelijk! Je zou hier om kwart voor acht zijn. Het is vijf voor acht. Binnen vijf minuten doen we open.

ROSA: Excuseert me, meneer. Maar Pucky wilde niks doen.

JUUL: Wat moest Pucky dan doen?

ROSA: Een grote boodschap.

JUUL: Kan hij dat niet alleen? Moet ge zijn gat afvegen?

ROSA: Nee, ik moet zijn... zijn dingetjes oprapen met een plastic zakje...

JUUL: Ha, Pucky is een hond.

ROSA: Ja, al heel zijn leven. Hahaha. En als hij 's morgens niks doet als ik hem uitlaat, dan doet hij dat in huis.

JUUL: Wel, dan moet Pucky leren om een half uur vroeger op te staan.

ROSA: Dan is hij slecht gezind.

JUUL: En als gij te laat komt ben IK slecht gezind.

ROSA: Voor die paar minuutjes...

JUUL: En zeker de eerste dag dat ge begint. Allee, kom, ik zal rap alles uitleggen. Ge kent toch leverworst, paté, salami, ham...

ROSA: Wat is ham?

JUUL: Hesp!

ROSA: Ah, waarom zegt ge dan ham?

JUUL: Omdat dat het goeie Nederlandse woord is.

ROSA: Komen hier dan ook Hollanders?

JUUL: Zo af en toe een die verloren gelopen is. Maar de officiële naam van hesp is ham. Hesp is dialect.

ROSA: Wat is hesp?

JUUL: Dialect! Wel, ge snijdt dan hier af *(hij wijst naar iets onzichtbaar voor het publiek achter de toog)* wat de mensen vragen en legt het op de weegschaal... maar... altijd een klein beetje meer.

ROSA: Waarom?

JUUL: Dan ligt het er al op en dan vraagt ge: mag het iets meer zijn? En omdat het er al op ligt zeggen de mensen gewoonlijk: laat maar.

ROSA: Ja, ik ken dat. Dat doet onze beenhouwer ook.

JUUL: Dat doen alle beenhouwers. En kom... *(hij neemt haar mee achter de toonbank)*
Nu zal ik u alles laten zien over de worst.

ROSA: *(terughoudend)* Zeg hé, wat denkt ge wel? En binnen vijf minuten komen de klanten.

JUUL: *(snapt het eerst niet, daarna wel)* En wat denkt GIJ wel? We hebben hier vele soorten worst. Die moet ge uit elkaar kennen...

ROSA: Ha, ge hadt het niet over... hahaha... goed dan. *(ze gaat mee achter de toonbank)*

JUUL: *(wijst)* De etiketten staan er bij. Ge ziet het: bloedworst, braadworst, chipolata, chorizo, knakworst, leverworst, rookworst, salami, saucijs, mortadela, longaniza en salchichón.

ROSA: *(lachend)* Er ontbreekt alleen nog de hansworst, hahaha.

JUUL: *(nadenkend, snapt het niet)* Ah ja... moet ik eens ne keer opzoeken... enfin, overal staan de etiketten er bij. Dus zo moeilijk is het niet en ik ben hier ook voor als er vragen zijn... dan roept ge me maar. Ik heet Juul.

(Maria komt op met enkele kippen die ze ook achter de toonbank legt.)

MARIA: Hier, de kiekens...

ROSA: Dat zijn nu echt kiekens zonder kop, hahaha...

JUUL: *(tot Maria)* Dat is onze nieuwe hulp, Rosa.

ROSA: Helemaal gereed om de klanten te ontvangen, madame.

MARIA: Zo, het is zaterdag, het wordt druk vandaag.

ROSA: Ik kan de klanten wel baas, madame. Ik heb enkele maanden in een schoenwinkel geholpen. Ik weet er alles van.

MARIA: Het is te hopen. Allee, ik ga het gehakt verder bewerken. *(af)*

JUUL: Ha, en nog iets, Rosa. Daar aan de ingang *(wijst)* trekken de klanten een nummerke. Ge begint met de klant die het nummer één heeft en zo verder... Ge vraagt aan iedere klant zijn nummer voordat ge bedient, dan is er gene zever van ik was eerst en zo... *(kijkt)* Daar komt de eerste al. Ik ga rap ons Maria helpen met haar konijn.

ROSA: Ja, help haar maar met haar konijn, hahaha...

(Juul denkt even na over wat ze gezegd heeft en gaat dan naar achter. Mia komt binnen met boodschappenwagentje.)

Goeiemorgen, madame. Lekker weertje, hé.

MIA: Hierzie, een nieuw gezicht.

ROSA: Maar nee madame, dat heb ik al jaaaren. Hahaha...

MIA: Maar gij zijt hier toch nieuw?

ROSA: Ja, ik ben vandaag begonnen. Ik ben Rosa.

MIA: Ik ben Mia en ik kom hier iedere dag.

ROSA: Dat is goed. Als ge maar niet 's nachts komt, hahaha.

MIA: *(verbaasd)* Waarom zou ik 's nachts komen?

ROSA: Dan zijn we dicht. Vanaf 6 uur zijn we dicht... Toe... Gesloten.

MIA: Dat weet ik wel. Allee kom, wat hebben we vandaag nodig... begin maar met...

ROSA: Begin maar met een nummerke te trekken.

MIA: Waarom? Er is hier niemand. Ge ziet toch dat ik de eerste ben.

ROSA: Het is voor de administratie. Mijnheer Juul staat er op dat iedere klant een nummerke trekt. Als er nu iemand anders binnen komt en die trekt dan het nummerke één, dan moet ik die eerst bedienen. En dan moet ik die klant uitleggen dat hij of zij wel het nummerke één heeft, maar dat dat nummerke feitelijk door u moest getrokken worden, maar dan kan die klant er op staan dat hij of zij eerst bediend wordt omdat hij of zij het nummerke één heeft en gij hebt geen nummerke om te bewijzen dat ge hier eerst waart. Snapt ge?

MIA: Maar ge ziet toch...

ROSA: *(wijst)* Een nummerke, madame.

MIA: *(schudt het hoofd)* Allee, vooruit dan maar. *(Ze gaat een nummer trekken.)*

ROSA: *(luid)* Nummer één!

MIA: Dat ben ik.

ROSA: Ja? Laat eens zien.

MIA: *(toont)* Maar ge hebt verdedde toch gezien dat ik het getrokken heb.

ROSA: Het is voor de administratie. Ik moet die nummerkes hier in volgorde leggen.

(Mia geeft het nummer. Rosa legt het weg.)

En wat zal het zijn?

MIA: Om te beginnen... 200 gram hesp.

ROSA: *(belerend)* Ham!

MIA: Wat zegt ge?

ROSA: Ge zegt niet hesp. Ge zegt ham. Zo heet dat officieel. Hesp is... 'iet dá lekt'.

MIA: Ik heb hier altijd hesp gezegd en het altijd gekregen.

ROSA: Ge zijt nooit te oud om te leren om alles goed uit te spreken. Maar allee, nu weet ge het voor in het vervolg, hé. Ham! Dat is het correcte woord. En we willen toch correcte woorden gebruiken, nietwaar? We willen toch laten horen dat we opgevoede mensen zijn, hé. Dus: ham! En geen 'die da lekt'.

(Mia wil boos reageren, maar Lia komt binnen.)

LIA: Ik heb geluk. Nog weinig volk. *(ze trekt een nummer)*

ROSA: *(tot Mia)* En hoeveel HAM wil madame hebben?

LIA: Tiens, hebben ze iets nieuws? Wat is dat, ham?

MIA: Da's een ander woord voor hesp, zegt ze.

ROSA: Maar hesp is 'iet da lekt'. Dus hoeveel?

MIA: Tweehonderd gram.

(Het snijden gebeurt achter de toonbank, dus niet zichtbaar voor het publiek.)

LIA: *(tot Mia)* Nogal eens een weerke, hé madame.

MIA: Precies zomer, zo warm.

LIA: Ja, de opwarming van de aarde, zeggen ze.

MIA: Waar gaat het naartoe met de wereld, hé.

LIA: Dat komt allemaal door die auto's en hun uitlaatgassen.

ROSA: Ja, óns uitlaatgassen zullen daar niks mee te maken hebben. Hahaha.

LIA: Tiens, een nieuwe winkelmadame?

ROSA: De advertentie vroeg een winkelhulp. Dat staat netter. Dat is beschaafd.

MIA: De juffrouw wil lerares Nederlands worden.

ROSA: Och, we moeten toch een beetje op onze taal letten, nietwaar? We moeten laten horen dat we opgevoede mensen zijn, hé.

MIA: *(sarcastisch)* Ja, dat zal wel helpen aan de luchtvervuiling.

LIA: De mensen kunnen niet meer te voet gaan. Ze hebben voor alles hun auto nodig.

MIA: Ik ben te voet gekomen.

LIA: En ik met de brommer. Mijne vent is weg met de auto naar zijn werk.

MIA: En waar werkt hij?

LIA: Bij Piet Hein. Die supermarkt.

MIA: Dat is toch maar een paar straten verder.

LIA: Maar die hebben een speciale parkeerplaats voor hun personeel.

(Rosa gooit de ham op de weegschaal.)

ROSA: Een plakske te veel afgesneden. Mag het wat meer zijn?

MIA: Hoeveel is het?

ROSA: Bijna een halve kilo.

MIA: Ik vroeg tweehonderd gram.

ROSA: Een schelleke er af dan?

MIA: *(kordaat)* Tweehonderd gram er af.

ROSA: Ja, de laatste tijd moet ge op de centjes letten, hé. Niet iedereen kan veel geld uitgeven aan eten.

MIA: *(boos)* Dat heeft niks met de centjes te maken. En m'n frigo zit al vol.

ROSA: Frigo? Aha, ik begrijp het. Ge wilt zeggen: de koelkast, nietwaar?

MIA: Ik ben hier gekomen om vlees te kopen, niet om een taalcursus te volgen.

ROSA: *(in zichzelf maar hoorbaar)* Die zoudt ge anders wel kunnen gebruiken.

LIA: Geef die overschot dan maar aan mij. Wat is het?

MIA: Hesp.

ROSA: HAM!

LIA: Ja zeg, is het nu hesp of ham?

MIA: Dat is hetzelfde. Maar die nieuwe madame hier wil dat we ham zeggen, want volgens haar is hesp iets... ik ben het vergeten.

ROSA: 'Iet dá lekt'. Volgens meneer den baas hier...

LIA: Allee vooruit, die andere tweehonderd gram van 'iet dá lekt' voor mij.

MIA: Maar ik was hier eerst, hé. Ik heb nog meer nodig. *(tot Rosa)* Zijn er al soepkiekens?

ROSA: Ge wilt zeggen kippen? Kiekens is ook 'iet da lekt'.

MIA: *(boos)* Ja, KIPPEN!

ROSA: Vers gebracht door madame. Pas dood. Niet madame, de kippen. Hahaha. Madame is nog bezig met haar konijn.

MIA: Geef me dan een groot soepkieken.

ROSA: Komt in orde. Maar eerst die ham inpakken. *(Ze is daar mee bezig.)*

MIA: Ik ben al naar de markt geweest. *(wijst op het wagentje)*

LIA: Ik wacht nog wat. Iedereen gaat zo vroeg en dan is het aanschuiven.

MIA: Maar dan is alles nog vers en hebt ge meer keus.

LIA: Maar dan staat iedereen daar en dan komt ge iedereen tegen en dan beginnen die roddels weer.

MIA: Daar moet ge niet naar luisteren.

LIA: Ik ben dat geroddel zat. Vorige week had ik Juliette aan m'n been. Een half uur heeft ze geroddeld over Trees en dat haar vent aanhoudt met Stinneke uit de Dweperstraat.

ROSA: Stinneke uit de Dweperstraat? Die hoer? Ik wil zeggen: die prostituee. Want hoer is een platte taal of 'iet da lekt' en die moeten we vermijden in een zaak als deze.

LIA: Ha, ge kent ze. Ja, maar allee, ge moet daar niet van verschieten, want Trees is geen gemakkelijk wijf en ze probeert hare Dré altijd te pesten met z'n duiven. En wat doet zo ne vent dan? Die zoekt het ergens anders.

ROSA: Maar enfin zeg, Stinneke... die kruipt met alles in bed dat ne piemel heeft. Ik denk zelfs met hare hond.

LIA: *(stil)* Ja, dat heb ik ook gehoord. Ze is al even erg als Mieke van de naaiwinkel. *(gniffelt)* Geen toeval dat die een naaiwinkel heeft...

MIA: Waarom?

ROSA: Allee, denkt eens na. Naaien... naaien... *(doet neukbeweging)*

MIA: Ha, noemt ge dat... wij noemen dat anders.

ROSA: Misschien ook in 'iet da lekt'?

LIA: Ja, ge hebt vrouwen die voor niks verlegen zijn.

MIA: Gelijk Stinneke en Mieke.

LIA: En zo zullen er nog wel zijn.

MIA: Ja, ik denk dat... maar kom, ik ga niet iedereen zwart maken.

LIA: Nee, want als we daar mee beginnen...

MIA: Dan houdt het niet op.

LIA: En daarom ga ik wat later naar de markt. Ik kan niet tegen al dat geroddel.

(Juul komt op en brengt een schaal.)

JUUL: Hier, verse vleessalade. *(hij zet de schaal achter de toonbank)* Ha, dag Mia, dag Lia. Er vroeg bij vandaag hé. *(tot Rosa)* En lukt het een beetje?

ROSA: Ja, ik heb nummer één een goeie 200 gram HAM gegeven en nu wil ze een soepkip, een kieken in 'iet da lekt'. *(ze neemt een kip en toont hem)* Wat vindt ge van deze hier, madame? Een schoon kieken, hé. Kip, bedoel ik.

MIA: Ja, weeg het maar.

ROSA: *(legt het op de weegschaal)* 680 gram. Mag het wat meer... allee, ik wil zeggen...

JUUL: Ge moet niet overdrijven Rosa.

ROSA: Maar het is toch een schone kip. Iedere haan zou er verliefd op worden. Zeg nu zelf, mijnheer Juul, als gij een haan zou zijn...

LIA: Ja, zeker nu ze er zo bloot bij ligt.

ROSA: Misschien wil dien Dré haar ook... allee, ge weet wel, hahaha... ik kan het niet zeggen in 'iet da lekt'.

JUUL: 'Iet da lekt'?

ROSA: Ja, een speciaal taaltje. Dat zei je toch. Hesp heet het in 'iet da lekt'.

JUUL: In di-a-lect. Dialect is een taal die alleen plaatselijk gesproken wordt. Iedere streek heeft zijn eigen dialect. Enfin, ik ga Maria verder helpen.

ROSA: *(tot de klanten)* Juul helpt zijn vrouw haar konijn klaarmaken.

MIA: Ik wil ook nog krabsla.

ROSA: *(heel verbaasd)* Krabsla?

MIA: Ja, krabsla. Kent ge dat niet?

ROSA: Nee. Als ik ieverans jeuk heb dan krab ik daar, maar zonder sla.

MIA: Maar mens toch, krabsla is een sla met krab er in.

ROSA: Ha, die beesten met zo'n tangeskes aan hun voorpoten. Ik heb die eens gezien in een film van Nasjonal Pornografic of zoiets.

LIA: Geografic. Natuurfilms. Ik kijk daar ook altijd naar.

ROSA: Ja, ge ziet dan rare beesten. Dan denk ik soms dat het allemaal met de computer gedaan is. Die kunnen toch niet echt bestaan. Ik heb eens een film gezien en daar kwam een beest in dat...

MIA: *(ongeduldig)* Heb ge nu krabsla of niet?

ROSA: *(zoekt)* Ik zal eens krabben, ik wil zeggen zoeken... *(vindt het)* Ha, hier staat een etiket met krabsla... Hoeveel wil madame er van hebben?

MIA: Ook tweehonderd gram.

ROSA: Daar zullen we eens rap voor zorgen. Dan zult ge nogal kunnen krabben, hé madame. Hahaha. *(Ze gaat er mee aan de slag.)*

MIA: Ja, die Dré, ik heb er mee te doen. Trees is echt een heks. Nooit vriendelijk en altijd tegendraads. Ik gun het den Dré wel.

LIA: Ja... maar met Stinneke. Eén waar dat iedereen op kruipt. Bah.

MIA: Ja, als ge geld hebt dan gaat ge natuurlijk naar de grote stad. Daar zijn genoeg wijven die hun eigen voor geld... allee, ge weet wel... *(doet beweging neuken)*

LIA: Ja, naaien.

(Rosa legt een gevuld plastic potje op de weegschaal.)

ROSA: Mag het iets meer zijn?

MIA: Het is toch geen halve kilo, hé?

ROSA: *(kijkt op de weegschaal)* Nee, 300 gram. Ik ben hier pas en ik kan het nog niet zo goed schatten.

MIA: *(zucht)* Kom, laat maar. Het is goed.

(Rosa begint in te pakken.)

LIA: Ja, die vrouwen daar in de stad achter hun vitrinnekes. Daar moet ge toch een speciaal karakter voor hebben.

(Rosa naar Mia kijkend, wil vragen of ze nog wat wil.)

MIA: Ja, over die dingen wordt er veel geroddeld op de markt en daarom ga ik wat later. De mensen zouden niet zoveel mogen roddelen.

LIA: Ja, er zijn vrouwen die het helemaal niet erg vinden om te... naaien.

MIA: Zoals die Stinneke.

LIA: Ja, die heeft een reputatie... Maar ja, als ge goesting hebt en ge hebt gene vent, wat doet ge dan.

ROSA: Wat doet ge dan?

LIA: Euh... naaien hé.

ROSA: Dat is toch helemaal niet erg. Ge kunt beter naaien dan roddelen.

(Mia en Lia kijken verbaasd naar Rosa.)

LIA: Wilt ge zeggen dat gij ook zomaar...

ROSA: Waarom niet? Als het nodig is doet ge dat toch gewoon.

MIA: Al het nodig is? Zomaar...

ROSA: Natuurlijk. Ik heb daar een speciaal kamerke voor.

LIA: Een speciaal kamerke?

ROSA: Ja, alleen daarvoor.

MIA: Zeker met zo'n rood licht.

ROSA: Nee, goed verlicht natuurlijk. Ik wil het goed kunnen zien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

